

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 10 juni 2008 in zaak nr. 05/50641 in het geding tussen:

;

en

de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de
staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 oktober 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van _____, (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

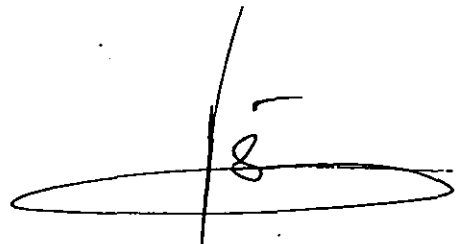
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 november 2008

347-495.

Verzonden: 28 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

procedurenummer: AWB 05/50641

2

geldige reden niet heeft voldaan aan de aanwijzingen, bedoeld in artikel 55, (onder c) de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst en (onder f) de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

In artikel 3.119 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) is bepaald dat, wanneer na het uitreken of toezenden van het voornemen feiten of omstandigheden (a) bekend worden, of (b) reeds bekend waren maar naar aanleiding van de zienswijze van de vreemdeling anders worden beoordeeld of gewogen, die voor de te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn en Onze Minister voornemens blijft de aanvraag af te wijzen, wordt dit aan de vreemdeling meegedeeld en wordt hij in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen.

2.2. In het voornemen tot afwijzing van de aanvraag van eiser, dat is ingelast in het bestreden besluit, heeft verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder b, c en f, Vw 2000 aan eiser tegengeworpen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is, zodat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.3. In beroep heeft eiser het volgende aangevoerd.

Verweerder gebruikt een cirkelredenering: het asielrelaas is niet geloofwaardig vanwege het ontbreken van documenten, terwijl uit het relaas, indien wel geloofwaardig geacht, blijkt waarom de documenten ontbreken.

De redenering van verweerder over de documenten in de strafzaak tegen Jafar Al-Zein en Ali Ziya Kosedam is onbegrijpelijk. Eiser beroept zich niet op enige strafzaak, maar vreest voor vervolging door derden. Turkse bendes zitten achter hem aan en in Turkije kan hij geen bescherming van de autoriteiten krijgen.

Verweerder heeft een standpunt ingenomen dat niet in het voornemen te vinden is en er had ingevolge artikel 3.119 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (de rechtbank leest: artikel 3.119 Vb 2000) een nieuw voornemen uitgebracht moeten worden.

Nu er sprake is van een eerste asielaanvraag, werpt verweerder eiser ten onrechte tegen dat de verklaring van het dorpsbestuur slechts een faxbericht is. Een dergelijke tegenwerping mag alleen worden gemaakt bij een herhaalde aanvraag. Het is juist dat het faxbericht slecht vertaald is, kennelijk houdt verweerder onvoldoende toezicht op de kwaliteit van het Tolken-Vertaalcentrum.

Verweerder heeft ten onrechte tot ongeloofwaardigheid geconcludeerd. Er is sprake van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het verbod van willekeur.

Ter zitting heeft eiser onder meer het volgende aangevoerd.

Eiser heeft een afdoende verklaring afgelegd voor het niet tijdig melden en hij heeft niet onredelijk lang gewacht met het indienen van zijn asielaanvraag.

De overgelegde stukken tonen aan dat eiser als getuige zou worden gehoord in een aantal strafzaken, zodat is aangetoond dat hij als politie-informant is opgetreden. De bij de zienswijze overgelegde nieuwe documenten versterken de geloofwaardigheid van het asielrelaas, zodat verweerder daar meer gemotiveerd op had moeten reageren. Dat eiser

procedurenummer: AWB 05/50641

3

bevreesdheidwekkende verklaringen zou hebben afgelegd, betekent nog niet dat hij tegenstrijdig heeft verklaard. De volgens verweerder vage en tegenstrijdige verklaringen hebben geen betrekking op datgene waarvoor eiser vreest, een aanslag op zijn leven. Verweerder is onvoldoende ingegaan op eisers tijd als informant en de gevolgen daarvan. Eiser kan in Turkije geen bescherming vragen, omdat tegen hem een arrestatiebevel is uitgebracht. Eiser heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat hij in Turkije het risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

2.4. De rechtbank oordeelt als volgt.

2.4.1. De rechtbank vat het ter zitting door eiser ingenomen standpunt dat hij een afdoende verklaring heeft gegeven voor het niet tijdig melden en dat hij niet onredelijk lang heeft gewacht met het indienen van zijn asielaanvraag op als een beroepsgrond die inhoudt dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt stelt dat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw 2000 van toepassing is op de asielaanvraag van eiser.

De rechtbank volgt eiser niet in zijn standpunt dat deze beroepsgrond een nadere uitwerking vormt van de in het aanvullend beroepschrift van 11 december 2005 geponeerde stelling dat verweerder ten onrechte tot ongeloofwaardigheid heeft geconcludeerd. Uit hetgeen eiser voorafgaand aan de zitting naar voren heeft gebracht, kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden afgeleid dat hij de in het bestreden besluit gegeven toepassing aan artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw 2000 ter discussie heeft willen stellen. Onder deze omstandigheden acht de rechtbank het in strijd met de goede procesorde dat eiser de betreffende beroepsgrond zonder gebleken noodzaak pas ter zitting van de rechtbank heeft aangevoerd en zij zal deze buiten beschouwing laten.

2.4.2. De rechtbank vat het standpunt van eiser over het ontbreken van documenten (punt 3 van het aanvullend beroepschrift) op als een beroepsgrond die inhoudt dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt stelt dat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 van toepassing is op de asielaanvraag van eiser. Deze beroepsgrond faalt, waarbij de rechtbank het volgende in aanmerking neemt.

In het voornemen tot afwijzing van de aanvraag van eiser heeft verweerder uiteengezet welke onderdelen van het asielrelaas onvoldoende met stukken zijn onderbouwd en waarom dit aan eiser kan worden tegengeworpen. Anders dan eiser kennelijk beoogt te stellen, berust dat standpunt niet op een verwijzing naar de overwegingen over de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, maar op andere overwegingen.

De rechtbank volgt eiser niet in zijn standpunt dat de redenering van verweerder over de documenten in de strafzaak tegen Jafar Al-Zein en Ali Ziya Kosedam onbegrijpelijk is (punt 4 van het aanvullend beroepschrift). Verweerder stelt zich in het bestreden besluit op het standpunt dat deze documenten weliswaar nieuw zijn, maar dat de betrokkenheid van eiser als getuige in strafzaken wel bekend was en is meegewogen in het voornemen. De rechtbank acht dit standpunt duidelijk en zij leidt uit de pleitaantekeningen van de (huidige) gemachtigde van eiser ter gelegenheid van de zitting van de rechtbank af dat het standpunt van verweerder ook voor eiser duidelijk is. Het in het aanvullend beroepschrift genoemde argument van eiser dat hij zich niet op enige strafzaak beroept, laat onverlet dat hij de desbetreffende documenten heeft overgelegd in reactie op het voornemen tot afwijzing van zijn aanvraag, zodat verweerder in het bestreden besluit terecht een standpunt heeft ingenomen over deze documenten. In hetgeen eiser heeft aangevoerd ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat het bestreden besluit in dit opzicht niet deugdelijk is gemotiveerd.

771

procedurenummer: AWB 05/50641

4

De rechtbank volgt eiser evenmin in zijn standpunt dat verweerder hem niet had mogen tegenwerpen dat de verklaring van het dorps hoofd slechts een faxbericht is (punt 6 van het aanvullend beroepschrift). Eiser heeft zijn standpunt dat een dergelijke tegenwerping in het kader van een eerste asielaanvraag niet mogelijk is niet onderbouwd. Bovendien heeft verweerder in het bestreden besluit overwogen dat de inhoud van deze verklaring geen verband houdt met hetgeen in het voornemen is overwogen en op grond waarvan is geoordeeld dat de verklaringen van eiser als ongeloofwaardig moeten worden aangemerkt. Dit argument, waartegen eiser niets heeft aangevoerd, kan de conclusie van verweerder dat het faxbericht geen ander licht werpt op de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser naar het oordeel van de rechtbank zelfstandig dragen.

2.4.3. In hetgeen eiser heeft aangevoerd ziet de rechtbank dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder b, c en f, Vw 2000 niet aan eiser had mogen tegenwerpen.

Indien aan een vreemdeling het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a, b, c, d, e of f, Vw 2000 wordt tegengeworpen, mogen ingevolge het eerste lid van dat artikel, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (TK 1998-1999, 26 732, nr. 3, blz. 40/41) en de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan.

De rechtbank stelt vast dat eiser in de door hem aangevoerde beroepsgronden niet inhoudelijk is ingegaan op de aan hem tegengeworpen tegenstrijdigheden en vaagheden in zijn relaas. Reeds hierom ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. De stelling van eiser dat hetgeen als verweerder als vaag en tegenstrijdig heeft aangemerkt niet heeft te maken met datgene waarvoor hij vreest, maakt dit niet anders.

2.4.4. De beroepsgrond dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 3.119 Vb 2000 (punt 5 van het aanvullend beroepschrift) slaagt evenmin. In aanmerking genomen dat de nieuwe documenten die eiser bij het geven van zijn zienswijze heeft overgelegd betrekking hebben op strafzaken waarover eiser al had verklaard en die in het voornemen van 2 september 2005 al waren meegewogen, terwijl verweerder deze strafzaken naar aanleiding van de zienswijze van eiser niet anders heeft beoordeeld of gewogen, ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit opnieuw een zienswijze had moeten uitbrengen.

2.4.5. Ter zitting heeft eiser voorts aangevoerd dat hij bij gedwongen verwijdering naar Turkije een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. In aanmerking genomen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is, is eiser er naar het oordeel van de rechtbank niet in geslaagd aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar Turkije een dergelijk risico loopt. Deze beroepsgrond faalt derhalve.

2.4.6. In hetgeen eiser verder nog heeft aangevoerd, ziet de rechtbank evenmin grond voor het oordeel dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven. Het beroep van eiser is derhalve ongegrond.

procedurenummer: AWB 05/50641

5

De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 05/50641

6

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. J.A.M. van den Berk, rechter, en door deze en
mr. M.J.F.J. van Beek, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 10 JUNI 2008

Afschrift verzonden op: 10 JUNI 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

De Vilder Advocaten

RAAD VAN STATE	
07 JUL 2008	
ZAKEN:	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PP:

**HOGER BEROEPSCHRIFT TEGEN DE UITSPRAAK VAN DE
VREEMDELINGENKAMER RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE,
NEVENZITTINGSPLAATS DORDRECHT D.D. 10 JUNI 2008**

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State,

geeft eerbiedig te kennen:

De heer _____ hierna te noemen: "appellant", geboren op _____ van Turkse nationaliteit, te dezer zake domicilie kiezende te (1076 CG) Amsterdam aan het Stadionplein 25 ten kantore van de maatschap De Vilder advocaten te Amsterdam, van wie mr. M.I. Vennik, voor appellant als advocaat-gemachtigde optreedt. mr. M.I. Vennik is bepaaldelijk gevolmachtigd dit hoger beroepschrift namens appellant in te dienen en te ondertekenen.

Op 17 februari 2005 heeft appellant een asielaanvraag ingediend. Op 2 september 2005 heeft verweerder een voornemen uitgebracht (**Productie 1**). Bij besluit van 13 oktober 2005 is deze aanvraag door de Immigratie- en naturalisatiedienst (hierna "verweerder") afgewezen (**Productie 2**). Appellant heeft op 9 november 2005 beroep ingediend bij de rechtbank. De zaak is op 16 januari 2008 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Op 10 juni jl. is het beroep ongegrond verklaard (**Productie 3**). Ter zitting zijn pleitaantekeningen overgelegd (**Productie 4**).

Appellant kan zich met de uitspraak niet verenigen en voert hiertegen de volgende grieven aan.

Grief 1:

De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat niet inhoudelijk is ingegaan op de aan appellant tegengeworpen tegenstrijdigheden en vaagheden in het relaas. De rechtbank heeft aldus ten onrechte hetgeen tijdens het onderzoek ter zitting bij pleitnota naar voren is gebracht niet meegewogen in de uitspraak, zodat de uitspraak in strijd is met artikel 8:69 eerste lid van de Awb.

De Vilder Advocaten

Toelichting:

In rechtsoverweging 2.4.3 (3^e alinea) stelt de rechtbank:

"De rechtbank stelt vast dat eiser in de door hem aangevoerde beroepsgronden niet inhoudelijk is ingegaan op de aan hem tegengeworpen tegenstrijdigheden en vaagheden in zijn relaas. Reeds hierom ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. De stelling van eiser dat hetgeen als verweerder als vaag en tegenstrijdig heeft aangemerkt niet heeft te maken met datgene waarvoor hij vreest, maakt dit niet anders."

In de pleitnota is wel degelijk inhoudelijk ingegaan op de aan appellant tegengeworpen beroepsgronden.¹ Hetgeen in de pleitnota is verwoord is een nadere uitwerking van een eerder bij beroepschrift ingenomen stelling, zijnde het ten onrechte tegenwerpen van ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. De rechtbank concludeert overigens op dit punt niet dat hetgeen ter zitting is aangevoerd niet terug te vinden is in de beroepsgronden van mr. Walls en derhalve tardief aangevoerd. Ook verweerder heeft zich niet op dit standpunt gesteld, zodat dit niet in geschil is.

De rechtbank heeft dan ook ten onrechte het ter zitting bij pleitnota aangevoerde ten aanzien van de opmerkingen over tegenstrijdige verklaringen niet in de beoordeling van het beroep betrokken en derhalve ten onrechte geoordeeld dat verweerder in redelijkheid kon stellen dat het asielrelaas van appellant ongeloofwaardig is.

Er is derhalve sprake van een motiveringsgebrek.

¹ Zie pleitnota, pagina 2 t/m 4 (met name pagina 3 onderaan e.v.).

De Vilder Advocaten

Grief 2:

De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat verweerder terecht tot ongeloofwaardigheid van het relaas heeft geconcludeerd en dat appellant voorts niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

Toelichting:

De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.4.6:

"Ter zitting heeft eiser voorts aangevoerd dat hij bij gedwongen verwijdering naar Turkije een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. In aanmerking genomen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, is eiser er naar het oordeel van de rechtbank niet in geslaagd aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar Turkije een dergelijk risico loopt."

Nu reeds bij grief 1 is gesteld dat de rechtbank ten onrechte hetgeen over tegenstrijdige verklaringen ter zitting bij pleitnota is aangevoerd niet in de beoordeling van het beroep heeft betrokken en derhalve ten onrechte heeft geoordeeld dat verweerder in redelijkheid kon stellen dat het asielrelaas van appelland ongeloofwaardig is, dient de rechtbank het beroep op artikel 3 EVRM opnieuw inhoudelijk te toetsen.

REDENEN WAAROM:

Appelland uw raad verzoekt het hoger beroepschrift gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en de zaak (terug) te verwijzen naar de Rechtbank ten einde, met inachtneming van het hiervoor gestelde, een nieuwe beslissing op het beroep te nemen.

Amsterdam, 7 juli 2008

M.I. Vennik, advocaat-gemachtigde

